

Velikonoce 33 - Tomáš Najbrt

Pán je potřebuje....

Nač ta ztráta?

Příchod Mesiáše je příchodem nového začátku. Velikonoce. Příběh o těch, kteří se s Ježíšem osobně neseťkali, ale pouze slyšeli o jeho činech. Snaží se jít v jeho stopách. Na této cestě nacházejí víru. Přicházejí však pozdě a z dálky vidí, jak se na Golgotě vztyčuje kříž.....

Osoby:

Juda - *Ben*

Šimon - *Honza* (od Máji)

Kaifáš - *Kryštof*

Jidáš - *Dan*

Debora - *Danka* (šimonova žena. sestra Magdaleny.)

Marie - *Magda*

Magdalena - *Tereza* (rázná. bručoun. pojmenovává věci pravými jmény. šimonova švagrová.)

Veleknězová - *Mája* (manželka Kaifáše.)

angelos - *Kristýna* (rozmlouvá s Jidášem jako jeho vnitřní hlas.)

1. u Šimona a Judy

j: povídám ti, že sem to takhle slyšel. řek jim: děte a přiveďte mi oslici i s oslátkem!

š: cože, prostě, že je maj vodvázat a přivést?

j: jo přesně tak! voni samozřejmě namítali: co dyž nás někdo uvidí? copak mu máme asi povědět? a von na to: Pán je potřebuje! chápeš to? Pán je potřebuje! to je argument co? tohle jestli se naučej ty nahoře, tak Bůh s náma....

š: no a přivedli? přivedli mu ty hovada?

j: no jó přivedli. a von se na ně posadil a namířil si to rovnou do Jeruzaléma. jako by se nechumelilo. seděl prej na voslu a za nim se sebral celej dav lidí a řvali jak na lesy....

š: slyšel sem, že si lidi slíkali pláště a dávali mu je na cestu, jak nějakýmu králi a větve tam naházeli z polí....

j: no bodejť, to byla velká sláva. já se tam dostal až pozdějc. perušim tam poslali snad třicet chlapů z chrámový stráže, ale když tam přiběhli, nezmohli se prej na nic. prej ještě nikdy nikoho takovýho neviděli....

š: chtěl bych vidět jak se asi tvářil starej Kaifáš, když se vrátili bez něj a s nepořízenou!

j: jo, jo. ten moh asi vyletět z kůže....

š: Deboro! přines nám ještě trochu vína.

d: hlavně si to pořádně zřed'te! takle brzo se nalejvat!

š: jakýpak nalejvání ženo! chcem se jen připravit na ty nervy. neska ho maj soudit starší a velekněz.

d: tam vás stejně nepustěj! zvlášť dyž z vás potáhne víno!

přichází Marie a Magdalena.

mr: šálóm Deboro! tak si připravená? musíme vyrazit dřív, abysme taky něco slyšeli, než se tam chlapi nahrnou!

š: a kampak se chystáte sestry? na trh, něco nakoupit?

mg: jo na trh! tam se chlapi určitě pohrnou a nepustěj nás! tys moc rozumu nepobral, vid', švagře!

j: tak kampak? někdo slaví svatbu?

Magdalena si ironicky odfoukne (pche) a odchází za Deborou.

mr: ale kdež! kam myslíš, že dneska všichni chvátaj! vždyť dnes maj soudit toho Galilejskýho, prej u velekněze na dvoře! Celý město je na nohou! A vy dva tu sedíte a popíjíte stříky! Copak vy nevíte, kdo to je?!

2. Kaifáš

k: tak tohle mi ještě chybělo. celé město je na nohou. měl jsem ho soudit v chrámu. ale teď už to změnit nelze. snad nedojde k žádné srážce s vojáky. jak se rozhodnout

v tuto těžkou chvíli. pilát mi prozatím důvěřoval a já nenechám žádného, aby přivedl náš lid do záhuby.

přichází veleknězová a přináší mu mísu s ovocem a víno.

v: říkal jsi něco?

Kaifáš mlčí.

k: není přece možné, aby strhnul všechnen lid!

v: lidé za ním jdou už z Galileje. je to prý velký učitel, který dokonce uzdravuje...

k: neměla bys poslouchat babské drby.

v: vždyť přímo za tebou přišel člověk, kterého uzdravil!

k: mlč! vždyť sám nechtěl, aby se to o něm vědělo. jakou mocí to asi činí, když se ke svým činům nechce znát?!

v: ten kdo uzdravuje a učí lásku a odpuštění, nemůže být v moci zlého.

k: co ty víš o moci zlého?! a co víš o jeho učení?! jak ses k němu vůbec dostala?!

v: učení a moudrost neleží pouze v knihách. život se odehrává všude kolem nás. já žiju mezi lidmi. chodím mezi ně a poslouchám

k: posloucháš, ale nechápeš! přivede naše město do záhuby. římaní mají s námi mnoho trpělivosti a já nedovolím, aby ji nějakí sektáři rozbili na kusy! prohlašuje se za Syna člověka! a ta chátra ještě nechápe, co tím myslí! on se prohlašuje za krále nad Izraelem! za Mesiáše! to je největší rouhání, jaké člověk vůbec může vypustit z úst!

v: co když je opravdu tím, za koho se prohlašuje? vždyť činí zázraky a má moc, která mezi námi dosud nebyla. vždyť i tvá stráž ho nedokázala zajmout!

k: jdi mi z očí! už nechci slyšet ani slovo! sama jsi již v moci toho černokněžníka! stráž je jen banda hlupáků, na které stačí pár jednoduchých zaklínadel! nakonec se do mé moci dostal! tady je vidět, kdo vládne Jeruzalému a celé obci! král Izraele by do svatého města vstoupil ve slávě a se zástupy, kterým by se nikdo nedokázal postavit! tenhle potulný kejklíř, venkovan, který až teď poprvé vstoupil do svatého města, je teď v mojí moci!

uklidní se.

k: v mojí moci a já ho dnes odsoudím. je lépe aby zemřel jeden člověk za lid, než všechnen lid za jednoho člověka.....

3. Jidáš

j: teď je vydán do rukou veleknězových. teď konečně o něm vědí všichni. všichni kdo jsou v Jeruzalémě. teď už o něm musí vědět i Pilát s Herodem. lepší reklamu by mu nikdo neudělal...

a: jidáší....

j: co... kdo? ale nic, jsem příliš vzrušený. musím se na chvíli posadit. hlava mi z toho třeští. za krátký čas se rozhodne o osudu celé téhle země!

a: jidáší! poslouchej přece! chci se tě zeptat na mnoho věcí!

Jidáš vyskočí.

j: kdo to na mě mluví! hej, je tady někdo! co je to za žerty!

a: jsem tady, ale nemůžeš mne vidět. posad' se, a promluv se mnou.

j: jsi duch? jsi nehmotný démon, který přišel škodit? mám sílu tě vyhnat! odstup ode mě!

šermuje kolem sebe rukama.

a: nejsem démon ani duch, jsem jen hlas který k tobě promlouvá a zkoumá tvoje nitro. to odkud pocházím a jaká je moje podstata ti nemůže být zjeveno, nemůžeš mne nyní ani od sebe odehnat. sedni si a promluv se mnou!

Jidáš si sedá a rozhlíží se kolem.

a: co to máš u pasu Jidáší?

jidáš jako by se pokusil skrýt váček, ale cinkání mincí ho prozradí.

j: peníze. peníze, které jsem dostal za svoji službu.

a: myslíš za to, že jsi ho vydal do moci veleknězovi.

j: pche! jakápak veleknězova moc. vždyť on je mocnější než vojáci z celého Jeruzaléma. on by dokázal porazit i Řím, kdyby chtěl!

a: ale on nechtěl, v tom je ten zádrhel, že?

j: nechtěl! nechápu to. s takovou mocí, mocí přímo od Boha! ale já jsem to nemohl tak nechat! povahy jako on, potřebují mít někoho po ruce, někoho schopného, kdo se postará o jejich kariéru!

a: tím, že ho zradí vojákům?

j: zrada? proč hned tak silná slova?! je to jen začátek mého plánu. nyní už nemůže couvnout! nejdřív sanhedrin, pak Pilát, potom Herodes... ukáže jim, kdo bude vládnout tomuto světu! z Jeruzaléma do Cesareje a pak už rovnou na Řím! ukážeme celému světu, jak má žít a co je pro něj nejlepší!

a: ukážeme? vy dva?

j: no ano. politika potřebuje schopné lidi a on bude potřebovat někoho, kdo za něj udělá, řekněme tu hrubší práci. když se kácí les lítají třísky, to víme všichni. nemůžeme čekat na Boží zásah! musíme uspišit naděje celého národa revolucí! a při revoluci se musíme smířit s jistými kompromisy.

a: a víš, že on to může zaplatit životem?

j: to pochybuju! ale jak říkám, každý do toho musíme jít s absolutním nasazením!

a: myslíš přes mrtvoly?

j: začínáš mě rozčilovat! proč všechno překroutíš? já si za svým rozhodnutím stojím! odstup ode mě, ať jsi co si! já musím přemýšlet, co dál podniknout na cestě za vítězstvím!

a: buď sbohem Jidášu. a vzpomeň si v těžké chvíli, že On je i tvým Spasitelem.
angelos odchází.

j: odejdi a už se nevracej. na takovéhle řeči nemám čas ani náladu!

4. Ženy

Marie a Magdalena stojí u studny.

mr: připadá mi, jakoby sem ztratila něco vzácného. až je mi z toho smutno.

mg: člověku není do zpěvu, když se dívá na to jak někoho vydávaj na smrt. všichni ho vítali, když vjížděl do Jeruzaléma a teď dyž dostanou na výběr, tak sou jak stádo navedený těma nahoře! fuj, je mi z toho zle.

mr: zní mi to pořád v uších. "ukřižovat! ukřižovat!". copak na světě není žádná spravedlnost?

mg: prej "krev na vás a na vaše děti!". přesně to si zasloužíme, dyž sme nechali zavraždit toho nejspravedlivějšího z nás!

mr: hele támle de Debora. Deboro!

d: tak co tomu říkáte. já mám slzy na krajíčku.

mr: já taky, jako kdyby všechno potemnělo.

d: ten můj vůbec nemluví, tak ho to zaskočilo. viděl prej, jak i jeho známí, vo kterejch si myslel, že to sou dobrý lidi, si řvou vo toho lotra Barabáše!

mg: no dyť tam byl celej zástup lidí. někdo to tam řvát musel!

mr: ten muj říká, že prej se Kaifáš tentononc, zaplet s cizí mocí. nadává kudy chodí. na saducejský, peruším i ty zélóty, vo kterejch si myslel, že to míněj dobře, dyž sou proti římanům, ale těch prej tam bylo taky hodně a řvali!

mg: ženský snad to ještě nějak dopadne, já do zejtra nebudu vůbec spát.

d: prej ho i bičovali a plivali na něj a holí ho mlátili. celou setninu si na něj prej ten pilátskej nechal zavolat, tolik se ho bojí. a že prej stará pilátka měla kvůlivá tomu zlý sny....

mg: zlý sny asi teď budem mít všichni.

odcházejí.

5. Muži

Juda se Šimonem sedí a mlčí.

j: tak, že to vezme takovejhle spád sem vopravdu nečekal. že to nebude mít lehký to bylo jasný vod začátku, ale na kříž?

pausa.

š: ta síla, co v něm byla. já bych to asi nevydržel kdyby si mě podávalo dvacet vojáků a záda mi do krve sedřely karabáčem...

j: každej z nás si teď musí šáhnout do svědomí....

š: to co říkal a vo čem kázal teď dostává úplně novej smysl. když někdo pro něco dokáže umřít a ještě takovymhle vohavnym způsobem, tak je u mě hrdina a spravedlivej člověk!

j: já teď vo tom co říkal musím pořád přemejšlet, furt se mi to v tý hlavě mele a nechce to vůbec ven. je to něco úplně jinýho než sem donedávna slýchal.

š: a myslíš, že to dovopravdy byl ten, no... jako Von?

j: prej když vypustil duši, tak se roztrhla vořona před debírem! sama vod sebe! no úplně vejpůl. to nemohlo bejt samo sebou!

š: no právě! já myslim, že to byl minimálně prorok. velkej prorok jako třeba starej Eliáš. a ne! možná přece jen ještě někdo vejš, co nebo kdo to si netroufam říct, ale já mu věřim čím dál tím víc!

j: škoda, že sme nemohli bejt s nim, dyž eště chodil po týhle zemi. ach jo....

pausa.

j: myslíš, že si na něj někdo vzpomene třeba za sto let? na něj nebo na jeho učení?

š: těžko říct. já myslím, že by lidi neměli zapomenout, teď když nám ukázal cestu, která snad někam vede. ale znáš lidi. sto let je dlouhá doba. von někdy stačí tejdén, co tejdén, zkus se někoho zeptat za tři dny....

6. Jidáš

a: tak to nakonec dopadlo úplně jinak, vid' Jidáši?

Jidáš mlčí.

a: z perspektivy dvou tisíc let to vypadá jako krásný starý příběh o tom jak dobro zvítězilo nad zlem, co?

j: myslíš? když se ohlédneš, myslíš, že dobro zvítězilo nad zlem? naučil jsem se hledět opatrně na konečná řešení a definitivní závěry.

a: to že to nebyly ani tři dny, ani týden, že ani po stu letech na něj lidé nezapomněli, ani po tisíci ani dnes, ti připadá málo zřejmé.

j: tak to nemyslím. dobro musí o své místo stále bojovat. konec má v rukou pouze On. každý den se musíme ptát svého svědomí a své víry, každý den se musíme dotazovat Boha, abychom nesešli z cesty. On nám ukázal, že ani smrt nemůže zastavit lásku, i když ji dnes a denně zrazujeme...

a: mluvíš o zradě Jidáši?

j: ano. a snad se lidé poučí a přestanou si nalhávat, že mají neomezenou moc. že mají moc ovládat své životy i životy jiných lidí, že se můžou stavět na roveň Bohu. člověk si musí uvědomit, že On je s námi v životě i ve smrti, každý den a každou jeho chvíli, i přes náš nezájem, i přes naši lhostejnost a tvrdohlavost, ty naše malé zradičky, kterých se dopouštíme každý den.

a: myslíš, že jsou dnes lidé jiní, že dokážou pochopit, co se tam tehdy stalo?

j: chtěl bych, aby se velikonoční zvěst nestala příběhem, na který si vzpomenu jednou za rok....

a: jako příběh o malém Ježíškovi?

j: je to příběh i o našem životě o naší smrti a našem vzkříšení. tenhle příběh přece neskončil.

Konec